

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

12. februar 2015 *

»Appel — Kommissionens afgørelse, hvorved der anordnes tilbagebetaling af en finansiel støtte — opfyldelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret — sondring mellem morarenter og udligningsrenter — renteberegning«

I sag C-336/13 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 19. juni 2013,

Europa-Kommissionen ved F. Dintilhac, G. Wilms og G. Zavvos, som befuldmægtigede,

sagsøger,

den anden part i appelsagen:

IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH, München (Tyskland), ved
Rechtsanwalt C. Pitschas,

sagsøger i første instans,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne A. Arabadjiev og J.L. da Cruz Vilaça (refererende dommer),

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 4. september 2014,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

- 1 Europa-Kommissionen har med sin appel nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom IPK International mod Kommissionen (T-671/11, EU:T:2013:163, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten annullerede Kommissionens afgørelse af 14. oktober 2011 (ENTR/R1/HHO/lsa – entre.r.l (2011)1183091) (herefter »den omtvistede afgørelse«), for så vidt som de renter, der skulle betales til IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (herefter »IPK«), blev fastsat til 158 618,27 EUR.

Sagens baggrund

- 2 Dette søgsmål indgår i en række sager mellem parterne for Retten og Domstolen siden 1994. Disse sager udspringer af Kommissionens beslutning af 4. august 1992 om tildeling af en finansiel støtte til IPK. Næsten 13 år efter vedtagelsen af denne beslutning annullerede Kommissionen på baggrund af uregelmæssigheder i proceduren ved beslutning af 13. maj 2005 tildelingen af denne finansielle støtte. Herefter vedtog denne institution den 4. december 2006 en beslutning om tilbagebetaling, hvorefter IPK den 15. maj 2007 tilbagebetalte et beløb på 318 000 EUR med tillæg af morarenter.
- 3 Ved dom IPK International mod Kommissionen (T-297/05, EU:T:2011:185) annullerede Retten Kommissionens beslutning af 13. maj 2005. Retten fastslog, at Kommissionen ganske vist med rette havde konstateret, at der forelå proceduremæssige uregelmæssigheder, som i princippet begrundede en ophævelse af den finansielle støtte. Imidlertid skulle den nævnte beslutning annulleres på grund af den manglende overholdelse af forældelsesfristen.
- 4 Ved skrivelse af 27. juli 2011 anmodede IPK følgelig Kommissionen om at tilbagebetale de betalte beløb. Dette beløb var opdelt i tre rater, nemlig en første rate på 212 000 EUR, der ikke blev overført til IPK, dvs. 40% af den finansielle støtte, der blev ydet til IPK i 1992, en anden rate på 318 000 EUR, der i mellemtiden blev tilbagebetalt af IPK, dvs. 60% af denne finansielle støtte, og en tredje rate på 31 961,63 EUR, svarende til de morarenter, som IPK havde betalt til Kommissionen sammen med tilbagebetalingen af den anden rate. I denne skrivelse fremsatte IPK krav om overførsel af morarenter fra den 1. januar 1994 for så vidt angår den første rate, og fra den 18. maj 2007 for så vidt angår den anden rate, dvs. fra dagen efter, at IPK havde tilbagebetalt de allerede udbetalte beløb med tillæg af morarenter.
- 5 Den 14. oktober 2011 vedtog og meddelte Kommissionen IPK den omtvistede afgørelse, hvori den angav det samlede beløb, som skulle betales tilbage til IPK, og som omfattede renter, der blev betegnet »udligningsrenter«. Disse renter, der udgjorde 158 618,27 EUR, blev beregnet efter en sats svarende til den, som Den Europæiske Centralbank (ECB) og Det Europæiske Monetære Institut (EMI), forløberen for ECB, anvender for de vigtigste refinansieringstransaktioner. Kommissionen anførte endvidere, at den havde beregnet renterne for beløbene 318 000 EUR og 31 961,63 EUR fra den 18. maj 2007 og for beløbet 212 000 EUR fra den 1. januar 1994 og indtil den 31. oktober 2011.
- 6 Ved skrivelse af 17. oktober 2011 bestred IPK den omtvistede afgørelses lovlighed og forlangte at få oplyst det retlige grundlag for denne afgørelse samt en begrundelse for kvalificeringen af renterne som »udligningsrenter« og ikke »morarenter«.
- 7 Ved skrivelse af 25. oktober 2011 præciserede Kommissionen, at den omtvistede afgørelse var truffet i henhold til artikel 266 TEUF. Den gjorde endvidere gældende, at den ikke var forpligtet til at betale morarenter, men at den af retspraksis havde udledt sin forpligtelse til at betale udligningsrenter i overensstemmelse med en dom om annullation.

Sagen for Retten og den anfægtede dom

- 8 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 22. december 2011 anlagde IPK med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, for så vidt som IPK kun tildeltes renter for et beløb på 158 618,27 EUR. IPK gjorde kun et enkelt anbringende gældende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF for at bestride Kommissionens beregning af renterne.
- 9 Ved den appellerede dom gav Retten IPK medhold i sagen.
- 10 Det fremgår ifølge IPK af den appellerede doms præmis 27, at Kommissionen i den omtvistede afgørelse har anerkendt sin forpligtelse til at betale selskabet renter fra den 1. januar 1994 for den første rate og fra den 18. maj 2007 for de to andre rater. IPK har således anført, at denne forpligtelse, som påhviler Kommissionen, ikke var genstand for denne sag, således at den omtvistede afgørelse er blevet endelig i denne henseende. I den appellerede doms præmis 33 fastslog Retten, at Kommissionen under retsmødet erkendte at skyldte IPK et beløb på 158 618,27 EUR som udligningsrenter.
- 11 Retten fandt i den appellerede doms præmis 34, at Kommissionens argumentation om dels, at IPK er en kreditor i ond tro, dels at Retten i dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) konstaterede, at IPK havde udvist culpøs adfærd, hverken kunne ændre på hovedkravets eksistens eller på den omstændighed, at Kommissionen skal betale renter.
- 12 Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 36, at de pågældende renter, uanset deres præcise benævnelse, skulle beregnes på grundlag af ECB's rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner med en forhøjelse på to point. Retten præciserede, at denne faste forhøjelse med to point skulle forhindre en ugrundet berigelse, inden den i dommens præmis 39 heraf uledte, at Kommissionen med urette havde undladt at forhøje udligningsrentesatserne.
- 13 Hvad angår morarenterne bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 41, at »det følger af fast retspraksis, at Kommissionen har en ubetinget forpligtelse til at betale morarenter, navnlig i tilfælde, hvor den pådrager Unionen et ansvar uden for kontraktforhold, for den periode, der følger afsigelsen af den dom, der konstaterer ansvaret [...], samt i tilfælde af tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb som følge af en annullationsdom«. Retten fastslog herefter, at Kommissionen under retsmødet havde erkendt at skyldte morarenter, som var skyldige efter afsigelsen af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185), inden Retten konkluderede, at Kommissionen var forpligtet til at tilføje morarenter til det skyldige hovedkrav, der i det foreliggende tilfælde ud fra en fælles forståelse mellem parterne på dette punkt påløb fra den 15. april 2011, og det uanset den omstændighed, at den nævnte afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det pågældende hovedkrav.
- 14 Retten fandt i den appellerede doms præmis 42, at »Kommissionen ligeledes var forpligtet til at beregne morarenter på grundlag af hovedkravet forhøjet med udligningsrenter, der var påløbet forinden«.

Parternes påstande for Domstolen

- 15 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
  - Frifindelse for IPK's søgsmål.
  - IPK tilpligtes at betale sagens omkostninger i de to instanser.

- 16 IPK har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

- 17 Kommissionen har til støtte for sin appel påberåbt sig seks anbringender om for det første, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet den ser bort fra Domstolens praksis om udligningsrenter, for det andet er den i strid med Domstolens praksis om sondringen mellem udligningsrenter og morarenter, for det tredje er den behæftet med en retlig fejl vedrørende kapitaliseringen af udligningsrenterne og beregningen af morarenterne fra den 15. april 2011, for det fjerde fortolker den den omtvistede afgørelse og Rettens tidligere dom urigtigt og gengiver de faktiske omstændigheder urigtigt, for det femte er den utilstrækkeligt begrundet og selvmodsigende i begrundelsen, og for det sjette er den behæftet med en retlig fejl ved anvendelse af de EU-retlige principper vedrørende ugrundet berigelse.
- 18 Det første, andet og fjerde anbringende vedrører det pågældende kravs retsgrundlag og anvendelsen af retspraksis om udligningsrenter. Eftersom spørgsmålet om skyldige renter er nært forbundet med retsgrundlaget for den betalingsforpligtelse, der påhviler Kommissionen, skal disse anbringender undersøges samlet.

Om den retlige fejl vedrørende retsgrundlaget for kravet og vedrørende anvendelsen af retspraksis om udligningsrenter

Parternes argumenter

- 19 Kommissionen har gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet Retten har set bort fra gældende retspraksis om udligningsrenter. Retten har således ikke overholdt Domstolens praksis, som følger af bl.a. dom *Mulder m.fl. mod Rådet og Kommissionen* (C-104/89 og C-37/90, EU:C:2000:38, præmis 214), samt Rettens praksis, bl.a. i dom *Agraz m.fl. mod Kommissionen* (T-285/03, EU:T:2008:526, præmis 50), hvorefter udligningsrenterne skal kompensere for den fastslåede inflationsrate i den medlemsstat, hvor fordringshaver er etableret, ved at erstatte tab, som skyldes pengeforringelsen.
- 20 Kommissionen har endvidere gjort gældende, at Retten har tilsidesat retspraksis om, at der skal sondres mellem udligningsrenter og morarenter. Retten skulle nemlig have taget hensyn til de forskellige formål, som disse to rentetyper forfølger, ved at fastsætte en højere sats for morarenter. Morarenter har til formål at tilskynde debitor til at afvikle sin gæld hurtigst muligt, mens udligningsrenter har til formål at kompensere for kreditorens værditab.
- 21 Endelig har Kommissionen gjort gældende, at Retten har baseret sig på en urigtig fortolkning af den omtvistede afgørelse og af en tidligere dom og gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt.
- 22 Kommissionen har anerkendt, at den i den omtvistede afgørelse og under retsmødet erkendte, at den var forpligtet til at betale det krav, der fulgte af den oprindelige beslutning om tildeling af støtte, der blev »genoplivet« ved dom *IPK International mod Kommissionen* (EU:T:2011:185) af 15. april 2011. Kommissionen har imidlertid gjort gældende, at den betalingsforpligtelse, der påhviler den, følger direkte af pligten til at opfylde nævnte dom, og at Retten dermed med urette har fundet, at den omtvistede afgørelse, for så vidt som den udgjorde en »anerkendelse af gælden«, er det eneste retsgrundlag for forpligtelsen til at betale hovedkravet og renterne. Retten skulle have fundet, at denne betalingsforpligtelse var støttet på artikel 266 TEUF.

- 23 IPK har gjort gældende, at Kommissionen har fortolket den appellerede dom urigtigt, for så vidt som Retten ikke har rejst tvivl om den omstændighed, at udligningsrenternes formål er at afhjælpe pengeforringelsen. IPK har desuden gjort gældende, at pengeforringelsen ikke er det eneste parameter, der anvendes for at beregne udligningsrenter. Disses formål er ligeledes at kompensere for manglende fortjeneste eller endda hindre ugrundet berigelse.
- 24 IPK har ligeledes gjort gældende, at den omstændighed, at beregningen formelt er den samme for begge de omhandlede rentetyper, ikke er til hinder for, at hvert af disse konkrete formål anerkendes. Desuden foreligger der en materiel forskel ved beregningen af de to rentetyper, idet udligningsrenter udelukkende beregnes på grundlag af hovedkravet, mens morarenterne på grundlag af dette beløb forhøjes med de på tidspunktet for domsafsigelsen forfaldne udligningsrenter.
- 25 Endelig har IPK medgivet, at Retten skulle have støttet sig på artikel 266 TEUF. Selskabet er dog af den opfattelse, at denne retlige fejl er uden betydning for beregningen af de pågældende renter.

Domstolens bemærkninger

- 26 Retten fandt i den appellerede doms præmis 34 og 41, at den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det pågældende hovedkrav.
- 27 Det skal dog bemærkes, at artikel 264, stk. 1, TEUF bestemmer, at såfremt annullationssøgsmålet findes berettiget, erklæres den anfægtede retsakt for ugyldig.
- 28 I nærværende sag medførte dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning af 13. maj 2005, der er omtalt ovenfor i nærværende doms præmis 2, at beslutningen om tildeling af den omtvistede finansielle støtte af 4. august 1992 genopstod.
- 29 Endvidere fremgår det af artikel 266, stk. 1, TEUF, at den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, har pligt til at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af den dom, hvorved retsakten er erklæret ugyldig. Dette medfører bl.a. betaling af skyldige beløb og tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb samt betaling af morarenter.
- 30 Det skal i den forbindelse fremhæves, at betalingen af morarenter er en foranstaltning til opfyldelse af annullationsdommen som omhandlet i artikel 266, stk. 1, TEUF, idet den tilsigter at yde en fast compensation for ikke at kunne råde over en fordring og at tilskynde debitor til at opfylde annullationsdommen hurtigst muligt.
- 31 Det følger af det ovenstående, at Kommissionens forpligtelse til at betale hovedkravet med renter ikke er støttet på opfyldelsen af den omtvistede afgørelse, men på opfyldelsen af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011 i medfør af artikel 266 TEUF.
- 32 Det skal således fastslås, at Retten har begået en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 34 og 41 at finde, at den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det pågældende krav.
- 33 Imidlertid kan klagepunkter rettet mod uforholdsmæssige begrundelser i en afgørelse fra Retten ikke medføre ophævelse af afgørelsen og er derfor irrelevante (jf. i denne retning dom Frankrig mod People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, præmis 79, og Ungarn mod Kommissionen, C-31/13 P, EU:C:2014:70, præmis 82).
- 34 I nærværende sag udgør begrundelsen i den appellerede doms præmis 34 et svar på Kommissionens argumentation om, at kreditor var i ond tro. Navnlige benytter sidste punktum i denne præmis, hvorved Retten fastslog, at den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det

pågældende hovedkrav, vendingen »i øvrigt« og afslutter en kort analyse af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011 for at godtgøre, at Kommissionens tilgang udspringer af en urigtig fortolkning af denne dom. Sidste punktum er således efter sin karakter uforstående.

- 35 Retten har i lighed hermed i den appellerede doms præmis 41 afsluttet sin argumentation vedrørende Kommissionens forpligtelse til at betale morarenter at regne fra afsigelsen af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011, idet den bemærkede, at denne konklusion, som nævnt i den appellerede doms præmis 34, gælder, uanset om den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det pågældende hovedkrav.
- 36 Eftersom det anbringende, der i det væsentlige vedrører retsgrundlaget for det pågældende krav, er rettet mod uforstående begrundelser, skal det forkastes som irrelevant.
- 37 Som generaladvokaten har bemærket i punkt 93 i sit forslag til afgørelse, henhører tildelingen af udligningsrenter ikke under en foranstaltning til opfyldelse af en annullationsdom som omhandlet i artikel 266, stk. 1, TEUF, men under artikel 266, stk. 2, TEUF, der henviser til artikel 340 TEUF, dvs. til tvister om Unionens ansvar uden for kontraktforhold (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Brazzelli Lualdi m.fl., C-136/92 P, EU:C:1994:211, præmis 42). Denne rentetype tilsigter nemlig at kompensere for den tid, der medgår frem til retsinstanternes fastsættelse af skadesbeløbet, uanset enhver forsinkelse, der kan tilskrives debitor.
- 38 Det følger heraf, at Retten med urette har fundet, at Kommissionen var debitor for såkaldte »udligningsrenter«, når der alene kunne tildeles morarenter som led i opfyldelsen af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011 i medfør af artikel 266, stk. 1, TEUF.
- 39 Følgelig skal appelanbringenderne vedrørende i det væsentlige retspraksis om udligningsrenter forkastes som irrelevante.

Den retlige fejl vedrørende kapitalisering af udligningsrenter og beregning af morarenter fra den 15. april 2011

Parternes argumenter

- 40 Det tredje anbringende kan deles i to led. Kommissionen har således ved det ene af dette anbringendes led bestridt den forpligtelse, der påhviler den til at betale morarenter fra den 15. april 2011.
- 41 Kommissionen har anført, at morarenter i princippet kan kræves efter et påkrav, som erstattes med Rettens konklusion i tilfælde af domsfældelse. Uden en sådan domsfældelse kunne Retten ikke pålægge betaling af sådanne renter med tilbagevirkende kraft. Kommissionen har således bestridt, at den 15. april 2011 blev fastsat som startdato for betaling af morarenter, idet en sådan forpligtelse ikke følger af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011, men alene af den omtvistede afgørelse.
- 42 Endelig modsiger et udgangspunkt i denne dato Rettens opfattelse, idet Retten fastslog, at forpligtelsen til tilbagebetaling alene fulgte af den omtvistede afgørelse af 14. oktober 2011.
- 43 Kommissionen har med det tredje appelanbringende gjort gældende, at Retten ikke kunne pålægge en kapitalisering af udligningsrenterne, eftersom der ikke er fastsat nogen udtrykkelig kapitalisering af disse renter i dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011.

- 44 Det er IPK's opfattelse, at denne dom alene vedrørte undersøgelsen af den omtvistede afgørelses lovlighed. Den omstændighed, at Retten ikke undersøgte de retlige konsekvenser af denne doms, fritager ikke Kommissionen for sin forpligtelse til at betale både mora- og udligningsrenter. Selskabet har endvidere anført, at Kommissionen under retsmødet for Retten erkendte, at den var forpligtet til at betale morarenter fra den 15. april 2011.
- 45 IPK har tilføjet, at morarenterne skulle beregnes på grundlag af hovedkravets størrelse tillagt udligningsrenter påløbet indtil afsigelsen af nævnte dom.

Domstolens bemærkninger

- 46 Hvad angår den påberåbte retlige fejl vedrørende forpligtelsen til at betale morarenter fra den 15. april 2011 skal det bemærkes, at Kommissionen under retsmødet for Retten erkendte at skyldte disse renter fra denne dato.
- 47 Under en appel har Domstolen kun kompetence til at tage stilling til den retlige afgørelse, der er blevet truffet vedrørende de anbringender, som er blevet behandlet i første instans. En part kan således i princippet ikke for første gang for Domstolen fremføre et anbringende, som parten ikke har anført for Retten, idet det ville være ensbetydende med at give Domstolen ret til at efterprøve Rettens afgørelse i betragtning af anbringender, som Retten ikke havde kendskab til (jf. i denne retning dom Tyskland mod Kommissionen, C-544/09 P, EU:C:2011:584, præmis 63). Det følger heraf, at en del af et anbringende, der for første gang er fremsat som led heri, skal afvises (jf. i denne retning dom FENIN mod Kommissionen, C-205/03 P, EU:C:2006:453, præmis 22).
- 48 Eftersom det led af det tredje appelanbringende, som vedrører en retlig fejl hvad angår forpligtelsen til at betale morarenter fra den 15. april 2011, er nyt, skal det afvises.
- 49 Hvad angår den retlige fejl vedrørende kapitaliseringen af renter fremgår det af nærværende doms præmis 37 og 38, at de af Kommissionen skyldige renter i denne sag ikke kan kvalificeres som udligningsrenter.
- 50 Som generaladvokaten har bemærket i punkt 117 i sit forslag til afgørelse, udgør disse renter ikke en ekstra skadeserstatning, der lægges til hovedkravet, og som i sig selv udløser renter.
- 51 Følgelig er kapitaliseringen af renterne, som anordnet af Retten i den appellerede doms præmis 42, afledt af en retlig fejl, for så vidt som den er støttet på de tidligere påløbne renters karakter af udligningsrenter.
- 52 Kommissionens anbringende skal således tiltrædes, for så vidt som det vedrører kapitaliseringen af renterne.
- 53 Hvis præmisserne i en dom afsagt af Retten indeholder en tilsidesættelse af EU-retten, men konklusionen er berettiget af andre retlige grunde, bevirker en sådan tilsidesættelse ganske vist ikke, at denne dom skal ophæves, og at præmisserne skal ændres (jf. i denne retning dom Comitato »Venezia vuole vivere« m.fl. mod Kommissionen, C-71/09 P, C-73/09 P og C-76/09 P, EU:C:2011:368, præmis 118 og den deri nævnte retspraksis).
- 54 Som generaladvokaten imidlertid har bemærket i punkt 120 i sit forslag til afgørelse, er der i den foreliggende sag dog ingen særlige omstændigheder, der berettiger en kapitalisering af renterne, som Kommissionen skylder IPK.
- 55 I betragtning heraf skal det tredje anbringende tiltrædes hvad angår leddet vedrørende den retlige fejl, der følger af kapitaliseringen af renter, og i øvrigt afvises.

Om den manglende og selvmodsigende begrundelse

Parternes argumenter

- 56 Med sit femte anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten ikke har besvaret dens argumenter om renternes størrelse, idet den desangående blot har henvist til retspraksis. Retten har endvidere modsagt sig selv ved på den ene side at finde, at udligningsrenternes formål er at afhjælpe pengeforringelsen, der skyldes inflationen, og ved på den anden side at fastsætte de tildelte udligningsrenter til et fast beløb.
- 57 Hvad angår morarenterne har Kommissionen ligeledes foreholdt Retten, at dens dom er behæftet med en selvmodsigende begrundelse, idet den har fastsat den 15. april 2011 som startdato for betalingen af morarenter, selv om den fandt, at den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for Kommissionens betalingsforpligtelse.
- 58 IPK har gjort gældende, at den appellerede dom ikke er behæftet med en selvmodsigende eller utilstrækkelig begrundelse.

Domstolens bemærkninger

- 59 Hvad for det første angår den appellerede doms begrundelse vedrørende beregningen af udligningsrenter skal det i lighed med generaladvokaten i punkt 98 og 99 i dennes forslag til afgørelse bemærkes, at Retten punkt for punkt har besvaret de argumenter, som Kommissionen har rejst for Retten.
- 60 Argumentet om en utilstrækkelig begrundelse vedrørende beregningen af udligningsrenter skal således forkastes som ubegrundet.
- 61 Endvidere fremgår det af den foreliggende doms præmis 37 og 38, at de i nærværende sag omhandlede renter ikke skal kvalificeres som udligningsrenter.
- 62 Følgelig skal argumentet om, at den appellerede dom hvad angår beregningen af udligningsrenterne er behæftet med en selvmodsigende begrundelse, forkastes som irrelevant.
- 63 Hvad for det andet angår den selvmodsigende begrundelse, som denne dom angiveligt er behæftet med angående beregningen af morarenter, fremgår det af nærværende doms præmis 31 og 32, at Retten har begået en retlig fejl ved at finde, at den omtvistede afgørelse udgjorde det eneste retsgrundlag for det pågældende hovedkrav.
- 64 Imidlertid kan de retlige fejl, som Retten har begået vedrørende begrundelsespligten, ikke medføre den appellerede doms ugyldighed, hvis domskonklusionen kan synes begrundet af andre retlige grunde (jf. i denne retning domme Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, præmis 47, og Biret og Cie mod Rådet, C-94/02 P, EU:C:2003:518, præmis 63).
- 65 Det fremgår af den appellerede doms præmis 41, at Kommissionen selv under retsmødet for Retten erkendte at skyldte morarenter at regne fra afsigelsen af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011, hvorved Retten lagde vægt på, at der forelå en fælles forståelse mellem parterne, da den fastslog, at de pågældende renter var skyldige fra domsafsigelsen.
- 66 Argumentet om den selvmodsigende begrundelse, som den appellerede dom angiveligt er behæftet med angående beregningen af morarenter, skal således forkastes som irrelevant.
- 67 Det femte appelanbringende må derfor forkastes.

Om den retlige fejl vedrørende anvendelsen af de EU-retlige principper om ugrundet berigelse

Parternes argumenter

- 68 Med sit sjette anbringende har Kommissionen bestridt forhøjelsen på to point af ECB's rentesats. Retten har begået såvel en faktisk fejl, for så vidt som Kommissionen ikke er blevet beriget, som en retlig fejl, eftersom betalingen af udligningsrenter tilsigter at undgå, at kreditor lider et tab, og ikke, at debitor beriges.
- 69 Kommissionen har endvidere anført, at anvendelsen af en fast sats for de vigtigste refinansieringstransaktioner med en forhøjelse på to point medførte et tab for Unionen til fordel for en kreditor i ond tro, hvilket er i strid med de generelle EU-principper om ugrundet berigelse.
- 70 Ifølge IPK tilsigter tildelingen af udligningsrenter ikke alene at afhjælpe pengeforringelsen, men ligeledes at hindre ugrundet berigelse.

Domstolens bemærkninger

- 71 Det følger af nærværende doms præmis 29-31, at Kommissionens forpligtelse til at betale af morarenter følger af anvendelsen af artikel 266, stk. 1, TEUF. Følgelig kan Kommissionen ikke med føje gøre gældende, at gennemførelsen af denne forpligtelse medfører en ugrundet berigelse af IPK.
- 72 Følgelig skal det sjette appelanbringende forkastes som ubegrundet.
- 73 I betragtning af det ovenstående skal den appellerede dom alene ophæves, for så vidt som den anordner, at de morarenter, som Kommissionen skylder IPK, fastsættes på grundlag af hovedkravet forhøjet med de renter, der var påløbet forinden. I øvrigt forkastes appellen.

Om hjemvisning af sagen til Retten

- 74 I henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, hvis den ophæver den af Retten truffene afgørelse, enten hjemvise den til Retten til afgørelse eller selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.
- 75 I nærværende sag finder Domstolen, at den er i besiddelse af alle nødvendige oplysninger til at tage stilling til den af IPK begærede kapitalisering af renterne.
- 76 Som det er bemærket i nærværende doms præmis 54, skal påstanden om kapitalisering af de i forhold til IPK skyldige renter ikke tages til følge. De morarenter, som Kommissionen skylder IPK, skal således alene beregnes på grundlag af det pågældende hovedkrav, og de løber indtil den fuldstændige opfyldelse af dom IPK International mod Kommissionen (EU:T:2011:185) af 15. april 2011.

Sagens omkostninger

- 77 Ifølge artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen, såfremt appellen tages til følge, og Domstolen selv endeligt afgør sagen, afgørelse om sagsomkostningerne. I henhold til samme reglements artikel 138, stk. 1, som i henhold til dettes artikel 184, stk. 1, finder anvendelse på appelsager, pålægges den tabende part at betale omkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 3, bærer hver part sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter.

78 Da begge parter delvist ikke har fået medhold, bærer hver part sine egne omkostninger for Domstolen.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Syvende Afdeling):

- 1) **Den Europæiske Rets dom IPK International mod Kommissionen (T-671/11, EU:T:2013:163) ophæves, for så vidt som den anordner, at de morarenter, som Europa-Kommissionen skylder IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH, fastsættes på grundlag af hovedkravet forhøjet med de renter, der var påløbet forinden.**
- 2) **I øvrigt forkastes appellen.**
- 3) **De morarenter, som Kommissionen skylder IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH, skal alene beregnes på grundlag af hovedkravet.**
- 4) **Kommissionen og IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH bærer hver deres egne omkostninger for denne instans.**

Underskrifter